

Дэканат Ліда Гэта адна з самых старэйшых рымска-каталіцкіх парафій дэканата. Тут, у вялікакняскім уладанні (калісьці староства з замкам), парафіяльны касцёл пад тытулам св. Юрыя Пакутніка (Пераможцы) быў заснаваны ў 1486 г. каралём Казімірам Ягелончыкам. Новы будынак касцёла збудаваны ў 1505 г.

У 1553 г. Мікалай Радзівіл Руды, гетман ВКЛ і тагачасны дзяржаўца Беліцы, зрабіў са святыні кальвінскі збор, але да сярэдзіны XVII ст. парафія адрадзілася. З таго часу і да 1832 г. пры касцёле дзейнічала фундаваная Сапегамі рэзідэнцыя дамініканцаў ад кляштара ў Ельні, а таксама парафіяльная школа.

У 1787 г. на сродкі генерала польскіх войскаў Ігнація Мараўскага ў беліцкай рэзідэнцыі быў узведзены новы драўляны касцёл, які з дазволу віленскага біскупа Ігнацыя Якуба Масальскага ў тым жа годзе асвятиў дамініканец кс. Францішак Кантоўскі. Гэта была велічная двухвежавая трохнававая святыня з трансептам у стылі барока, вальмы двухсхільнага гонтавага даху над прэзбітэрыем завяршала сігнатурка. Інтэр'ер упрыгожвалі пяць алтароў: галоўны з абразом Пана Езуса, бакавыя – Маці Божай Ружанцовай, св. Вінцэнта з Ферары, св. Тэклі, св. Антонія. Побач з касцёлам стаяла трох'ярусная чацверыковая драўляная званіца. Касцёльны комплекс быў абнесены драўляным плотам. Злева ад уваходу на ўчастак, перад могілкамі, стаяў сонечны гадзіннік. Калятарамі касцёла па-ранейшаму лічыліся магнаты Радзівілы, аб чым у касцёле захоўваўся дакумент ад 14 чэрвеня 1696 г. † У 1832 г. з закрыццём дамініканскага кляштара ў Ельні была ліквідавана і рэзідэнцыя ордэна ў Беліцы. У 1837 г. касцёл перадаўся ў праваслаўнае ведамства і 20 лютага 1840 г. храм быў асвечаны як праваслаўная царква Святога Духа, якая атрымала статус прыпісной да зблянскай царквы. Пры перабудове над вежамі і сяродкрыжжам святыні з'явіліся цыбулепадобныя галоўкі.

